

tagelse for Stat af de første 50,000 Potter.

Jeg kommer nu til nogle Bemærkninger i Anledning af den ærede Finansministers Svar paa mine Ytringer om Majstolden. Den ærede Finansminister udtalte her, at Forstellen i Prisen paa Melstoffet i Majs og Melstoffet i de almindelige Kornsorter er ikke en saadan, at den kan faa Udtryk i en Jordhyrelse af en Pot Brændevin. Og den ærede Minister gaar videre og udtaler dernæst, at nu er Prisen paa Melstoffet i Korn billigere end paa Melstoffet i Majs. Hvis det er Tilfældet, og jeg tvivler selvfølgelig ikke om Rigtigheden deraf, ser jeg oprigtig talt ikke, hvilken Begrundelse den ærede Finansminister da vil give for en Stat paa Majs. Er Majs nemlig allerede paa Forhaand dyrere end det Korn, hvormed den skal konkurrere, saa behøves vistnok ingen yderligere Prisforhøjelse. Men jeg er navnlig tilfreds med den Udtalelse af den ærede Finansminister, at Brændevinsbrænderne utvivlsomt ville benytte det Stof, der er billigst, og jeg antager derfor heller ikke, at der kan lægges Vægt paa den første Udtalelse af den ærede Finansminister, at Forstellen mellem Prisen paa Melstof i Korn og Melstof i Majs ikke skulde kunne have nogen Betydning for Brændevinsprisen, thi er det saa, at Brændevinsbrænderne ville vælge det billigste Materiale til at skabe deres Produkt, saa er det givet, at denne Forstel maa faa Indflydelse paa Prisen. Den ærede Minister indrømmer selv, at dersom der virkelig er Tale om Konurrence med Udlandet, for saa vidt vi eksportere indenlandsk produceret Sprit, saa vil det komme til at faa Betydning. Jeg vil nu blot notere, at den Oplysning, den ærede Finansminister kom med i den Henseende, at der ikke finder nogen Udførsel Sted, i alt Fald ikke nogen Udførsel af Betydning, af indenlandsk Sprit, undrede mig. Jeg har jo allerede opgivet Tal, der vise, at nogen Udførsel deraf finder der Sted. Det har jo ogsaa været en Forudsætning under vore Forhandlinger om den spanske Handelstraktat, at den skulde aabne Danmark et Spritmarked i Spanien. Vi længtes jo alle efter, at se vor Brændevin gaa til Spanien og komme hjem som Sherry og Portvin, hvad der jo vilde være en aabenbar Forbedring. I sin Tid forkastedes Handelstraktaten, men nu er det jo lykkedes at faa denne Traktat bragt til Veje, nu kan den forønskede og længjelsfuldt ventede Udførsel af dansk Sprit finde Sted. Derfor tror jeg oprigtig talt ikke, at Tidspunktet nu er til at fordyre Raastoffet for et dansk

Produkt her hjemme, saafremt man sætter nogen Forventning til, at der deraf skal kunne staves en Eksport-Artikel af Betydning for vort Land, og jeg noterer, at den ærede Finansminister er fuldstændig enig med mig i, at hvorledes det end gaar med Priserne her i Landet, vil det alle Dage i Konkurrencen paa Verdensmarkedet spille en Rolle, hvorvidt de paagældende ere i Stand til at benytte de billigste Raastoffer. Den ærede Finansminister gjorde en Indfødsbemærkning over for den lille Statistik angaaende Margarine, som jeg ikke kunde nægte mig den Fornøjelse at citere forleden, da jeg havde Ordet. Han vilde spøkke Virkningen deraf med Oplysning om, at det ikke alene var Margarine, der havde bevirket den større Smør-Eksport herfra, men at forskellige andre Ting bidrog dertil, særlig ogsaa dette, at det var ikke alene Margarineforbruget herhjemme, der hjalp Smøreksperten frem, men tillige Forbruget herhjemme af simplere udenlandsk Smørsorter, og han oplyste i denne Forbindelse, at der indføres omtrent 17 Mill. Pbd. udenlandsk Smør her til Landet. Dette er ogsaa fuldstændig rigtigt, ja, jeg kan endogsaa tilføje, at i de sidste Aar er det gaet betydelig opad, idet Indførselen af udenlandsk Smør er stegen til 22 Mill. Pbd. Det har imidlertid heller ikke været min Mening at ville tage hele Udviklingen i vor Smørekspert til Indtægt for Margarine. Ingenlunde, det er jo alle noksom bekendt, at her medvirke forskellige Momenter. Et er imidlertid vist, nemlig at ved den voldsomme Stigning i 1889 og 1890 er det øjensynligt, at der maa have fundet ganske særlige Forhold Sted, selv om Indførselen af fremmed Smør fradrages. Hvis man blot vil tage Overtidsindførselen, er Udførselen i disse Aar stegen fra 48 Mill. til 70 Mill., men derefter er der fra 1890 indtil nu snarere en lille Tilbagegang i Overtidsindførselen af Smør her fra Landet. Den holder sig i det væsentlige paa samme Trin, men som sagt nærmest med en lille Tilbagegang. Jeg tror, at man ikke vil kunne værges sig mod, at dette er en øjensynlig Virkning af den Lovgivning, vi den Gang have tilvejebragt.

Den ærede Finansminister sigtede mig for at være en doktriner Frihandelsmand og mente, at saa længe man fastholder doktrinerne Anskuelse, er det umuligt at komme naa til noget virkeligt Lovgivningsresultat. Ja, det er en gammel Erfaring, at man ofte er det, man mindst anser sig selv for at være. Ganste vist har jeg altid anset mig for mindst af alt at være nogen doktriner Politiker. Muligt er det jo imidlertid, at jeg netop derfor er det. Men — skulde